

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Francisci Montmorencii E Societate Iesv Cantica Et Idyllia
Sacra**

Montmorency, François de

Antverpiae, 1638

Canticum Judith. Incipite D[omi]no in tympanis. ex Judith 16.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69423)

CANTICVM

IUDITH.

Cap. 16.

Incipite Domino in tympanis , cantate
 Domino in cymbalis , modulamini illi
 psalmum nouum , exaltate & inuocate
 nomen eius.

* Solemne
 fuit anti-
 quis, à Di-
 uinis nomi-
 nibus va-
 rijs hymnos
 suos ordiri,
 ut videre
 est apud
 Orpheum.

* Dominus conterens bella , Dominus no-
 men est illi.

Qui posuit castra sua in medio populi
 ut eriperet nos de manu omnium inimico-
 rum nostrorum.

Venit Assur ex montibus ab Aquilone,
 multitudo fortitudinis suæ : cuius multi-
 tudo obturauit torrentes , & equi eorum
 cooperuerunt valles.

I
 Iam
 Ipsa
 Ora
 Al
 Sim
 Non
 Tu
 Tu
 Inna
 Meq
 In m
 Test
 * Ba
 ge
 Cui
 Cui s
 Di

A R G V M E N T V M .

Obtruncato in castris ad Bethuliam Assy-
riorum Duce Holoferne, IVDITTA He-
rois fortissima cum Bethulidum puella-
rum choro Niceteria perfoluit.

I V D I T H .

I Te, choros festâ populares luce puella
Ducite, iam niveis iam plangite tympana
palmis,

Iam tereti claros tinnitus ære ciete;

Ipsa nouis latum modulis ego dicere carmen

Ordiam, alternis vos respondere decebit.

Alterno Domini celebremus carmine nomen.

Sine potens Belli, Pacis siue Arbitrator audis,

Nomine siue voles alio quocumque vocari;

Tu mihi defensor, tu semper habebere Vindex,

Tu mihi pro castris Custos eris omnibus vnus.

Innumero placeant alij sibi milite; solus

Meque meosque tuo fretos munimine ciues

In medio tutos belli discrimine præstas.

Testis erit, secum nuper qui tota traherat

* Baetra; Ninus populos dederat cui mille re-
gendos:

Cuius mundabant spatiosas agmina valles;

Cui siccata suos fistebant flumina cursus.

* Sic dicta
vrbs regia
Assyriorū
Ptolemæo,
Plinio,
Straboni.

Dixit se incensurum fines meos, & iuuenes
meos occisurum gladio; infantes meos daturus
in prædam, & virgines in captiuitatem.

Dominus autem omnipotens nocuit eum
& tradidit eum in manus feminae, & confudit
eum.

Non enim cecidit potens eorum à iuuenibus,
nec filij Titan percusserunt eum, nec
celsi gigantes opposuerunt se illi; sed Iudith
filia Merari in specie faciei suae dissoluit eum.

Exiit enim se vestimento viduitatis,
induit se vestimento lætitiæ in exultatione
liorum Israël.

*Hunc opibus tantis tumidum, & suprema
minatum*

*Bethelia, iam-iamque faces ad tecta ferentem,
Vincula iam Solymis meditantem indigna
puellis,*

Præpropero sterni te vidimus auspice leto.

Alterno Domini celebremus carmine nomen.

CHORVS PVELLARVM.

*Cui tantum licuit? ferro violare quis ausus
Mille coronatum palmis caput? anne superbâ
Edidit hoc aliquis facinus de stirpe Gigantum?*

Non vlli sese illius de vulnere iactent,

Titanes, non vlla manus exercita bello

Id potuit iuvenum. Tanti dux femina facti.

O decus Hebraïdum, soboles formosa Merari,

Non tu carminibus, Iuditta, tacebere nostris:

His tibi pro meritis statuemus festa puella

Annua, te crebris te compellabimus hymnis,

Compita lustrantes lepidis Solymea choreis.

Pars quatiet ^b thyrsos, oleâ pars altera crinem

Vincta leui feriet crepitantia cymbala pulsu.

Hæc tibi semper erunt, dum palmas gignet

Idume;

Dum Libanus cedros, tua semper facta canemus:

Fortiter ut patria pro libertate periclis

Obtuleris temet, penetrâris ut hostica castra

Nil panefacta. Tuae tanta est fiducia forme.

Quæ licet eximia est, cultus tamẽ auxerat illam:

D 3

Dum

a Decen-
tius lauda-
tur Iudith
à popula-
ribus puel-
lis, quàm
ab ore pro-
prio.

b De thyrs-
fis Hebr.
vide Fla.
Ioseph.

li. 13. c. 21.
eorundem
thyrsorum
mentio est

expressa in
fine 15. c.
lib. Iudith
ex versio-
ne Sept.

Interp.

Vnxit faciem suam unguento, & colligavit
cincinnos suos mitra, accepit stolam no-
uam ad decipiendum eum.

Sandalia eius rapuerunt oculos eius, pu-
chritudo eius captiuam fecit animam eius
amputauit pugione ceruicem eius.

Horrerunt Persæ constantiam eius,
Medi audaciam eius.

Tunc ululauerunt castra Assyriorum, qua-
do apparuerunt humiles mei, arescentes
fiti.

Filij puellarum compunxerunt eos,
sicut pueros fugientes occiderunt eos: per-
runt in prælio à facie Domini Dei mei.

Hymn

Dum posito squallore nitens tibi murice vestis
 Sumpta fuit; dum mitra tuos tenuissima cirros
 Perspicuo iussa est operire, & prodere velo;
 Dum tibi formosos stactes liquor abluit artus.
 Quâ non arte decor fuit accersitus, ut esset
 Quo caperes hostem? nec te spes illa sefellit.
 Limine vix primo soleâ spectabilis aureâ
 Constiteras, subitis cum Barbarus ignibus arsit
 Infelix, & iam morti deuotus acerba.
 Nam velut ancipiti succumbens victima cultro
 Femineo truncum proiecit vulnere corpus.
 Alterno Domini celebremus carmine nomen.

I V D I T H.

Dicite, quin potiùs Solymorum gloria nymphæ
 Dicite, ut attoniti stupuerunt talibus ausis
 Persarum Medûmque duces: timor omnibus
 vnus
 Ut mentem eripuit; latebras ut quisque pu-
 dendas
 Quæsiit; ut totum nuper qui terruit Orbem,
 Terga dedit miles pueris fodienda tenellis.
 Quis nouus inuestes hic impulit ardor ephesos,
 Ferre tot Assyrijs puerili funera dextrâ?
 Quî potuit rudis hoc, ad bella nec utilis ætas?
 Nempe Deus, Deus ipse suos sic vltor in hostes
 Incubuit; fœdâ sic strauit clade superbos.
 Alterno Domini celebremus carmine nomen.

Hymnum cantemus Domino, hymnum
nouum cantemus Deo nostro.

Adonai Domine magnus es tu, & præ-
clarus in virtute tua, & quem superare ne-
mo potest.

Tibi seruiat omnis creatura tua: quia dixi-
sti, & facta sunt: misisti spiritum tuum, &
creata sunt, & non est qui resistat voci tuæ.

Montes à fundamentis mouebuntur cum
aquis: petrae, sicut cera, liquefcent ante fa-
ciem tuam.

Qui autem timent te, magni erunt apud
te per omnia.

Væ genti insurgenti super genus meum
Dominus enim omnipotens vindicabit
eis, in die iudicij visitabit illos.

Dabit enim ignem & vermes in carnis
eorum, vt vrantur, & sentiant vsque in se-
piternum.

CHORVS PVELLARVM.

*Summe Deus, tenui tibi quæ præconia versu,
 Quod damus inferius meritis, ne despice carmen.
 Solus enim tu magna potes præstare, sole s̄que,
 Mirandus cunctis, sed non imitabilis vlli.
 Quidquid vbiq̄ue viget rerum, tibi subsit id
 omne,
 Sequæ tuum fateatur opus; tua iussa capeßat,
 Et domina timeat robusta tonitrua vocis,
 Terrificæ vocis: tellus quâ tota mouetur
 Increpitante, suis & fontibus ora relaxat,
 Quâ reboante fluunt cantes, & saxa liqueßunt,
 Cera velut viso leuiter tabescit ab igne.
 Alterno Domini celebremus carmine nomen.*

I V D I T H.

*Alme Pater, tibi prima Bonos est cura tueri;
 Altera, supplicij est castigare superbos.
 Uæ! generi quicumque pio nocuisse fereris:
 Namque tibi Dominus vermes olidumq̄ue
 parauit
 Sulphur, & æternis indeficientia flammis
 Pabula, sacrilegæ carnes quibus vsque cre-
 mentur.
 Perpetuo Domini celebremus carmine nomen.*